

ROC West Brabant laat mbo-studenten de groene maatschappelijke stage begeleiden

Een win-winsituatie

In Breda combineert ROC West Brabant de maatschappelijke stage voor vmbo'ers en peer-education door mbo'ers met vrijwilligerswerk voor basisscholen en andere instanties. "En het mooie is dat we zo ook nog werken aan multiculturele uitwisseling."

"Gistermiddag kwam een van de leerlingen de sleutel van de auto terugbrengen. 'Meneer, dit vind ik geweldig', zei hij stralend. En dat terwijl die jongen eerst helemaal niet zo enthousiast was." Maarten van der Putten, docent aan het Prinsentuin College, straalt zelf als hij mij ontvangt en vertelt over het project

waar zijn vierdeklassers in het kader van hun stage mee bezig zijn. Hij introduceert Erik Knops, een van de twaalf mbo-studenten Tuin, Park en Landschap die bij het project betrokken zijn. Hij en zijn studiegenoot Jayton Hokke benaderden alle basisscholen in Breda met het aanbod om achterstallig onderhoud of kleine renovatieprojecten op het schoolterrein te verrichten. "We kregen veel positieve reacties. Uiteindelijk waren er zestien scholen waar we aan het werk konden. We hebben een beslismatrix gemaakt, maar ook ons gevoel laten spreken. De schoolleiding moet de situatie ook aanvoelen. We zijn geen professioneel bedrijf. We werken met vmbo'ers."

Uitwisseling

Basisschool De Werft was een van de twee scholen die het goede gevoel gaf. Als we er arriveren zitten de acht vmbo-leerlingen aan de koffie. 'Stamtafel: gereserveerd voor de tuinmannen/vrouwen', staat op een groot papier. Jayton schudt mij de hand. Hij is hier projectleider. Terwijl de fotograaf van Tuin en Landschap met de leerlingen buiten bezig is, wisselen de betrokken partijen hun bevindingen uit. Kees van Steen is directeur van de vmbo-afdeling van het Florijncollege. "Met die maat-

schappelijke stage staan duizenden vrijwilligers te trappelen om aan de slag te gaan. Maar dit concept verdringt niemand." "Klopt," zegt Frank Op de Beek, adjunct-directeur van De Werft, "er komen veel verzoeken van eenlingen voor een maatschappelijke stage, dat levert ons niks op, we hebben er alleen maar werk van." Van Steen ziet meer pluspunten: "Het haalt de vooroordelen tussen de vmbo'ers en de groene mbo'ers weg. Onze leerlingen noemen de mbo'ers cowboys en de mbo'ers denken dat bij ons alleen maar criminelen zitten." Dat contact tussen verschillende culturen is ook voor het Prinsentuin College belangrijk. "Het is voor ons een manier om niet-witte leerlingen aan te boren", oppert Van der Putten.

Teamwerk

Inmiddels zijn de leerlingen op het schoolplein aan het werk. Bij de ingang spitten Xavier en Redwan een perk. Xavier vindt het leuk. Eerst leek het hem niks, hij keek er zelfs een beetje op neer. Maar hij ziet nu hoe enthousiast de mensen raken. "En je leert andere scholen kennen." Redwan vindt het prima om maatschappelijke stage te doen. "Je doet iets voor iemand die het niet kan betalen." In zijn vrije tijd is hij via de moskee jongerencoach bij het zaalvoetbal. Xavier en Redwan zijn zeer te spreken over de leiding, "ze geven vooral complimentjes." Terwijl Redwan het perk aanharkt komt Peter van Irsel erbij en ja hoor: "Je doet het goed, zeker voor de eerste keer." Peter assisteert Jayton bij het project. Hij heeft daarvoor twee dagen 'vrij' van zijn stage. Wat hij vooral leert van het leiding geven is luisteren. "Als iemand klaagt over een zere rug, dan moet ik dat wel serieus nemen." De vmbo'ers hebben hem verrast. "Ze werken hard en ze willen echt dingen leren. In de voorbereiding vertelden we wat

Het leukste is het planten;
"We doen het voor de basisschool"

Het valt niet mee om de tegels los te wroeten; mbo'er Erik helpt de vmbo'ers op weg

^ Jayton legt uit dat de tuin over vijf jaar volgroeid is. "Dan ben ik negentien," zegt Gina, "dan kom ik kijken"

Tegels lichten en wortels trekken, zelfs met een mitella om hebben de jongens er zin in

een steekschop is, en dat weten ze nu nog."

Ondertussen helpen Gina en Kimberley Jayton bij het vullen van een plantenbak. Jayton legt uit dat het ongeveer vijf jaar duurt voordat de tuin volgroeid is. Hoe bevallen Peter en Jayton als begeleiders? "Ze zijn niet zo streng als de docenten, ze weten beter hoe wij zijn." En ook voor Jayton is dit een goede ervaring. "Ik was eerst wat kwaad want ik wilde gaan ontwerpen tijdens mijn stage. Maar ik wordt hier een tevreden mens, ik ontdek dat er meer is dan ontwerpen." De eerste afspraken die hij en Erik maakten met de gemeente liepen

niet zo soepel. "Daarvan leer ik dat goede communicatie heel belangrijk is. Als ik straks ontwerper ben dan moet ik het ook hebben van heldere en duidelijke afspraken. Een tuinaanleg is teamwork." Het was Jayton die gister de sleutel zo stralend terugbracht.

Kennismaking

Ondanks het mooie weer nuttigen de leerlingen de lunch binnen aan de stamtafel. Ik neem met Gina en Kimberley hun mapjes 'Maatschappelijke stage' door. Daarin hebben ze voorbeelden opgeschreven van algemene vaardigheden. Kimberley heeft aangekruist dat ze

wil leren vragen stellen. Op het blad 'Stagedagboek dag 1' staat dat ze inderdaad vragen heeft gesteld. "Over hoe we moesten snoeien." Gina heeft op het blad met plaatjes van gereedschappen van de twaalf gereedschappen er negen goed aangekruist, "vóór de uitleg!" Dat deden ze tijdens de voorbereidende dag aan het begin van de week. Toen kwamen de mbo'ers vertellen wat ze deze twee dagen gingen doen. "Daarvoor waren we al eens in de groep geweest, om te observeren", vertelt Jayton. Hij vindt die kennismaking heel belangrijk: "daar haal je veel voordeel uit."

Blijde partijen

Na de lunch ga ik naar basisschool De Burchtgaarde. Erik en zijn ‘medewerkers’ leggen daar net de laatste hand aan de groenstrook voor de school. Hij is ver-

duurt nog tot vier uur. Het kost Erik geen enkele moeite om de kinderen enthousiast te krijgen voor nog een extra klus: herstraten. Even later staan ze met steekschoppen te wroeten tussen de te-

voor de tegels los komen. Maar niemand klaagt. Ik heb sowieso de hele dag nog niemand horen klagen. En dat verbaast ook de begeleiders van het Florijncollege. “Het komt waarschijnlijk doordat ze deze maatschappelijke stage als groep doen”, denkt Van Steen. “Ze waren nooit zo enthousiast geraakt als ze allemaal in hun eentje ergens in een zorginstelling hadden gezeten waar niemand echt aandacht voor ze heeft.” Feit is dat er drie blijde partijen zijn. De directeur van de basisschool krijgt een opgeknapte tuin en hoeft de maatschappelijke stagiaires niet te begeleiden. De directeur van de vmbo-school ziet zijn leerlingen maatschappelijke stage verrichten en daar trots op zijn en blij van worden. En de docent van de groene mbo-school ziet zijn leerlingen aan hun competenties werken en vmbo’ers bekend raken met het groene onderwijs. □

‘Onze leerlingen noemen de mbo’ers cowboys en de mbo’ers denken dat bij ons alleen maar criminelen zitten’

rust door de ijver van de leerlingen. “Dat was ook het moeilijkste aan het project, inschatten hoeveel tijd we nodig zouden hebben.” Nu vegen ze de stoep aan. “Is het zo klaar?” vraagt Erik. “Ze moeten leren om een klus af te maken”, zegt hij later. Dit is inderdaad klaar maar de maatschappelijke stage van de vmbo’ers

gels van het schoolplein en al snel loopt de eerste jongen triomfantelijk met een boomwortel te zwaaien. Ook Mourad, die een arm in een mitella heeft, doet gewoon mee en laat zich geduldig door Erik uitleggen hoe hij de tegels er weer netjes en vlak inkrijgt. Bij de meisjesgroep duurt het wat langer